

kommer Kreditor ifølge et Pantebrev, som giver Pant i fast Ejendom, til at gøre direkte Udlæg i den pantsatte Ejendom, ogsaa skal tilkomme den, hvem Pantebrevet er givet i Haandpant.

For saa vidt Haandpanthaverens Fordring er forfalden, har saavel Bankverdenen som det staaende Retsplejeudvalg givet Forslaget sin Tilslutning. Derimod har Retsplejeudvalget, en Del af Bankerne og den danske Handelsstands Fællesrepræsentation ikke ment, at Beføjelsen burde tilkomme en Haandpanthaver, hvis Fordring ikke er forfalden. Der tilkommer imidlertid efter gældende dansk Ret den, der har Haandpant i en Fordring, Ret til at inddrive Fordringen, selvom Haandpanthaverens egen Fordring ikke er forfalden, ligesom der er Enighed om, at de i Forslag til §§ 578 og 680 omhandlede Beføjelser (Ret til at faa en pantsat Ejendom udlagt som ufyldstgjort Panthaver og Ret til at holde Ejendommen udenfor Bobehandling) bør tilkomme Haandpanthaveren, uanset om hans Fordring er forfalden. Herefter formener Justitsministeriet i Overensstemmelse med de københavnske Storbanker, Provinsbankernes Forening og Professor Vinding Kruse, at ogsaa Beføjelsen efter Retsplejelovens § 478, Nr. 3, bør være uafhængig af, om Haandpanthaverens Fordring er forfalden.

3) Ad § 478, Nr. 4 og § 485: Da der ifølge § 478, Nr. 3, kun kan gøres direkte Udlæg i fast Ejendom paa Grundlag af et Pantebrev, naar Gældens Størrelse er bestemt angivet i dette, er der efter gældende Ret ikke Adgang til at gøre direkte Udlæg paa Grundlag af et Skadesløsbrev, idet dette jo ikke angiver Gældens Størrelse.

I en Henvendelse til Justitsministeriet har Professor Vinding Kruse foreslaaet, at der under visse Betingelser hjemles en saadan Adgang. Forslaget er fraraadet af det staaende Retsplejeudvalg og Nationalbanken. Derimod har samtlige andre Banker og den danske Handelsstands Fællesrepræsentation anbefalet, at en Ændring i den nævnte Retning gennemføres. Da Justitsministeriet skønner, at det vil være stemmende med Erhvervslivets Tarv at give en vis Adgang til direkte Udlæg paa Grundlag af Skadesløsbreve, stiller man nærværende Forslag, idet man dog samtidig ved at kræve Skyldnerens Erkendelse af Gældens Størrelse og af Forfaldstidens Indtræden begrænser Regelen saa stærkt, at de Betæneligheder, der har været gjort gældende, derved falder bort, jfr. ogsaa Forslag til § 490, nyt 3die Stykke.

Den nugældende Bestemmelse i Nr. 4 om Bodmeribreve er overflødig, efter at Bodmeri er afskaffet ved Lov Nr. 69 af 27. Marts 1929.

Til §§ 480 m. fl.

(§§ 17, 480, 503, 507, 516, 517, 519, 524, 526, 527, 600, 602 og 604).

Forslaget gaar i Hovedtrækkene ud paa, at den Myndighed, der ved Retsplejelovens §§ 480 og 600 blev tillagt Politimestrene til i Købstæder og Handelspladser at foretage Udlæg og Udpantning, atter ophæves, saa at man vender tilbage til den før Retsplejeloven gældende Ordning.

Forslagene stemmer overens med Lovforslag 1928—29 §§ 5, 83, 86, 87, 90—95, 109, 111 og 112, der vedtoges af begge Ting, dog at Grænsen for Sognefogedens Kompetence ligesom i Lovforslaget 1925—26 er sat til 400 — ikke 200 — Kr..

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 76 m. fl. (Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A. Sp. 3887—88).

Til § 481.

Disse Ændringer foreslaas efter Indstilling fra det staaende Retsplejeudvalg. Dette har til Støtte for Forslaget anført, at det vil medføre væsentlige praktiske Fordele og formentlig ikke kan fremkalde Betæneligheder. Der spares Omkostninger for Rekvisitus ved Forretningens Fortsættelse i fremmed Retskreds (Gebyr, Mødesalær, Befordringsudgifter og Udgift til Udskrift af Begyndelsesforretning m. v.), og Rekvirenten opnaar straks at faa Eksekution og ikke at behøve at ofre flere Omkostninger end til en enkelt Forretning.

Ifølge det nye 3die Stykke skal den eksekverende Foged give Underretning til Fogeden i den Retskreds, hvor Tingene beror, ikke alene i de i det nye 2det Stykke omhandlede Tilfælde, men ogsaa i de Tilfælde, der omhandles i Paragraffens nuværende 1ste Stykke.

Forslaget stemmer overens med Lovforslag 1928—29 § 84, der vedtoges af begge Ting.

Til § 482.

Se Bemærkningerne til §§ 478 og 490, Punkt 3, i Slutn.

Til § 485.

Se Bemærkningerne til §§ 478 og 490, Punkt 3.

Til § 487.

Se Bemærkningerne til §§ 272 m. fl.